

en strigende Uret. Naar man vil benytte det Forhold, som er det skattefri Hartkorn affjæbt, til at skabe noget Nytt, der aldeles ikke ligner det store Forvar, som det skulde have, og aldeles ikke har samme Betydning, saa gjør man en anden Uret, eller idetmindste et stort Misgreb, og for ikke at komme ind paa dette Misgreb, gjøre vi bedst i at lade Uretten ligge ved Regjeringen; thi det er Regjeringen, som er Skyld i, at Frihartkornet fra den Tid, det blev afløst, i Amtsraadene blev betragtet paa samme Maade som hidtil, istedetfor at den Egenkab, som var affjæbt det, og som altsaa ikke længere eristerer, skulde være bortfalden af sig selv. Her har været en Antydning til en Lov om Amtsraadenes Sammensætning, hentet fra et af Kongens egne Lande, fra Bornholm; den Lighed, der var opstillet, maatte vise, at dengang Regjeringen heri Landet gav en saadan Bestemmelse med Hensyn til Frihartkornet, saa kom det ikke fra Hartkornets Mangfoldighed, men det kom fra Hartkornet som Frihartkorn, og naar man altsaa ikke paa Bornholm behøvede, paa denne Maade at tage Hensyn til Hartkornets Mangfoldighed, saa behøver man det heller ikke her, naar Frihartkornet er ophørt; men da dette Spørgsmaal jo ikke kan blive afgjort uden paa en, som jeg troer, for hele Bælgerklassen ugunstig Maade, idet den kun indbringer en ny Ufornuft og en ny Splidsgrund, er det bedst at lade det blive ved det Gamle, som der dog idetmindste er en Art Bane for.

**Indenrigsministeren:** Jeg skal henholde mig til, hvad den sidste ærede Taler i Begyndelsen af sit Foredrag anførte. Det ligger jo i Grundloven, at Thingene og Regjeringen maae enes om en Lov, for at den skal kunne udfaa; Loven skal jo have Hs. Maj. Kongens Stadfæstelse, Ministeriet skal jo, efter sin Overbeviisning, tilraade Hs. Majestæt at stadfæste den eller ikke. Der ligger altsaa aldeles ikke noget Cabinetsspørgsmaal deri, om i et enkelt Forhold Ansuelserne ikke strax kunne forenes sig, og dette derfor maa overlades hertiligere Forhandlinger i en anden Sæstion. Hvad Realiteten angaaer, saa troer jeg, saaledes som Sagen nu staaer, at kunne henpise til de udførlige Forhandlin-

ger om det omspurgte Forhold, som fra begge Sider have fundet Sted under Sagens 2den Behandling.

**Næ:** Ligefaa lidet som der i et saadant Spørgsmaal, som det ventilerede, kan ligge noget Cabinetsspørgsmaal, ligesaameget troer jeg ogsaa, at det er et stort Misbrug, naar man her snart i en, snart i anden Sag, søger at indsmugle individuelle Meninger om den Tillid eller Ifke-Tillid, Enhver har til det nærværende Ministerium. Dette er skeet af en foregaaende Taler, nemlig Rigsdagsmanden for Præstø Amts 6te Valgkreds (Varfod), og jeg vil idetmindste udtale mig imod, at noget saadant har Betydning som Udtalelse fra Salen. Iøvrigt har den Ansuelse, som her er antydet af den ærede Indenrigsminister, kun været en Gjentagelse af den, som stærkt har været insisteret af hans Formand (Hør!) og der kan altsaa slet ikke i dette Spørgsmaal være Tale om nogen større eller mindre Tillid til den nærværende eller tidligere Regjering eller det vedkommende Ministerium og hvad dermed staaer i Forbindelse.

**Varfod:** Jeg veed ikke, hvorfra Talen om Cabinetsspørgsmaal er kommen; saavidt jeg erindrer, kom den først fra den nærværende Indenrigsminister. At den sidste ærede Taler ikke er enig med mig, det glæder mig. (Latter — Ræ: Mig ogsaa).

**Krieger:** Jeg tør antage, at Thinget ikke vil have havt Noget imod, at det Spørgsmaal, som her foreligger, er blevet bragt frem til ny Overveielse og Afgjørelse. Da intet Forslag var stillet af Regjeringen til Ændring i den Beslutning, som sidst fattedes, skjøndt med et ringe Overtal af Stemmer, saa antog vi, at det var ønskeligt, at Spørgsmaalet blev frembragt paany til Afgjørelse, for at Thinget kunde vælge. Jeg tilstaaer, at jeg bliver ved den samme Afstemning, som jeg fulgte sidst. Jeg anseer det for ønskeligt, at vi faae en saadan Lovbestemmelse, som ikke blot handler om Lehnbestiddernes Udtrædelse, men som ogsaa indeholder nærmere Forfrist om Amtsraadenes Sammensætning. Jeg gjør det ingenlunde af nogenformelst Betragtning om Bøien til eller fra Regjeringen i denne Sag, men jeg gjør det, fordi